

KASTEEL d'URSEL

MAGAZINE

Driemaandelijke uitgave van de Provincie Antwerpen

augustus-september-oktober 2016

SPONTINI
herontdekt

© Bibliothèque nationale de France

Beste Vriend,

Er zijn geen seizoenen meer. We hebben het dan niet over warme winters, natte lentes of koude zomers, maar wel over het seizoen 2015–2016 dat naadloos overgaat in het seizoen 2016–2017. In juni waren er nog grootse Kasteelfeesten – deze keer rond het orangisme van de hertog in 1830 – en de unieke ontdekking van vier verloren gewaande partituren van Gaspare Spontini. Dat verrassende verhaal lees je verderop in dit magazine. Tegelijk loopt ook de tentoonstelling over die andere Italiaan, Giovanni Niccolò Servandoni. Nog tot en met 15 augustus kan je kennismaken met deze flamboyante schilder, decorateur en architect en aansluitend ook de bovenverdiepingen van het kasteel bezoeken.

Amper 24 uur later is het al tijd voor de eerste activiteit van het nieuwe seizoen en strijkt de *Verklapt Zomertoer* neer in Hingene. Enkele dagen later volgen de openingsconcerten van het Bornemfestival Walter Boeykens. Van dan af staat de trein niet meer stil. Onder de noemer *Red Jacket* bezetten hedendaagse kunstenaars de hele maand oktober het kasteel en het domein. In november lanceren we een mooi project rond toekomst en verleden en intussen werken we achter de schermen aan twee grote blikvangers voor 2017. In april zetten we het kasteel letterlijk in de bloemen en van mei tot oktober dompelen kan je komen kijken naar dierenkunst van oude én hedendaagse meesters. Hou onze agenda goed in de gaten!

LUK LEMMENS
gedeputeerde voor cultuur

KOEN DE VLIAGER-DE WILDE
directeur kasteel d'Ursel

COLOFON Kasteel d'Ursel
Wolfgang d'Urselstraat 9
2880 Hingene
www.kasteeldursel.be
T 03 820 60 10
info@kasteeldursel.be
IBAN BE54091018504797
BIC GKCCBEBB

Het magazine van het Kasteel d'Ursel is een uitgave van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen:
Cathy Berx, gouverneur-voorzitter,
Luk Lemmens, Ludwig Caluwé,
Inga Verhaert, Bruno Peeters,
Peter Bellens en Rik Röttger, leden
en
Danny Toelen, provinciegriffier

Jaargang 12, nummer 47,
augustus–september–oktober 2016

Redactie: Veerle Moens en Koen De Vlieger-De Wilde,
met medewerking van Marcel De Cock,
Liesbeth De Maeyer en Herman Vanden Bossche

Vormgeving: Frederik Hulstaert

Druk: De Bie Printing, Duffel

Oplage: 5.500 exemplaren

Dit magazine werd gedrukt op milieuvriendelijk papier en verpakt in milieuvriendelijke folie.

ISSN 1781-4464

KASTEEL d'URSEL MAGAZINE

Gratis magazine

Wil je het magazine van kasteel d'Ursel thuis ontvangen? Bezorg ons dan je adresgegevens. Alle nummers zijn ook terug te vinden op de website.

Nieuwsbrief

Wil je nog beter geïnformeerd zijn over het reilen en zeilen in het kasteel? Schrijf je dan via de website gratis in op de elektronische nieuwsbrief.

Kasteelheer voor één dag

Word kasteelheer voor één dag en nodig je gasten uit in een schitterend kader. Je kan het kasteel huren voor onder andere recepties, seminaries, ontvangsten, diners en fotoreportages. Voor meer info, het reglement en de tarieven kan je ons bellen of surfen naar de website.

Alle eendjes ...

Samen met opa en oma en een zak vol oud brood naar de eendjes wandelen: vele kinderen en volwassen vinden het een heerlijk tijdverdrif. Sinds kort staan er echter bordjes in het park om enthousiastelingen beter te informeren. Eendjes voeren is immers leuk, maar er zijn ook een paar nadelen.

Veel brood eten is niet gezond voor eenden. Het is geen natuurlijk voedsel: het is te eenzijdig, waardoor ze voedingsstoffen missen. Bovendien zit er zout in, wat ongezond voor ze is. Het is ook helemaal niet nodig. Eenden eten 's winters vooral gras en waterplanten en die kunnen ze prima zelf vinden. Grote hoeveelheden brood blijven vaak liggen en dat trekt ratten en muizen aan. Brood dat in het water blijft liggen, vervuult het water en is een voedingsbodem voor ziekteverwekkers. Overmatig voeren zorgt ook voor te veel eenden in een te klein gebied. Onze bezoekers hebben de bordjes goed gelezen: de eerste dagen zaten de vuilbakken vol oud brood en hoorden we volwassenen aan kinderen uitleggen waarom ze de eendjes beter niet voerden.

En de eenden? Die trokken hun conclusies. Ze verlieten de plekken waar ze samentroepen en verspreidden zich over het hele domein, inclusief de vele grachten in het bos. Daar vonden ze maar dan genoeg voedsel en al de hele lente en zomer zien we overal eendenkuikens achter hun ouders aanzwemmen. Een geslaagd experiment, met dank aan onze bezoekers!

Studenten tuinaanleg en -onderhoud van de Provinciale Technische Scholen in Mechelen

Kasteelteam versterkt

Sinds 15 juni is Véronique Van Yck het nieuwe aanspreekpunt voor al wie kasteelheer- of dame wil worden. Als verhuurverantwoordelijke promoot ze onze zalen bij verenigingen, particulieren en bedrijven en maakt ze alle praktische afspraken voor een geslaagd evenement. Je kan Véronique bereiken via verhuur@kasteeldursel.be.

In totaal bestaat het team van het kasteel intussen uit 5,3 voltijdse equivalenten, verspreid over zeven medewerkers en één directeur, Koen De Vlieger-De Wilde. Veerle Moens (communicatie, educatie en vrijwilligers), Ilse D'Argent (financiën, administratie en groepsbezoeken) en Véronique Van Yck (verhuur) vormen de stafdienst (2,3 VTE). Nicole Horrevorst, Micheline Noens, Diane Verbert en Janko Beckers werken halftijds en zorgen voor schoonmaak, onderhoud, catering en onthaal (2 VTE). Het onderhoud van het park gebeurt door Natuurwerk vzw. Samen zorgen ze er voor dat alles op wieltjes loopt achter de schermen van het kasteel.

Helpende handen in de tuin

Eind mei kon Natuurwerk rekenen op extra hulp. Acht studenten tuinaanleg en -onderhoud van de Provinciale Technische Scholen in Mechelen staken een handje toe bij het snoeien van de honderden meters haag in het kasteeldomein. Zo deden ze meteen flink wat praktijkervaring op. Het regenweer kon hen niet deren en bijzonder goedgemutst namen ze op één dag maar liefst 330 lopende meter haagbeuk onder handen. De samenwerking verliep erg vlot en is voor alle partijen voor herhaling vatbaar.

Spontini herontdekt

Gaspere Spontini en Céleste Erard met Maiolati op de achtergrond, door Wilhelm Titel (1813)

© Pommersches Landesmuseum Greifswald

In 2009 gaf Stéphane, de tiende hertog d'Ursel, duizenden boeken in bruikleen aan het kasteel. Deze collectie omvat ook vier verloren gewaande partituren van de Italiaanse componist Gaspere Spontini (1774–1851). We wisten al langer dat ze interessant en waardevol konden zijn, maar hun precieze betekenis werd pas onlangs duidelijk.

Bij de handgeschreven muziek vinden we vier titels: *Il Quadro Parlante*, *Il Geloso e l'Audace*, *Le Metamorfosi di Pasquale* en *L'Eccelsa gara*. Op enkele ervan staat ook trots genoteerd: 'in musica da me Gaspere Spontini'. Het gaat dus wel degelijk om autografen van Spontini. Alle gezaghebbende musicologische naslagwerken blijken deze vier titels te kennen, maar tot onze stijgende verbazing staat er telkens 'lost' bij. De bibliotheek van de hertog omvat dus vier verloren gewaande partituren van een van de grote namen uit de operageschiedenis. Spontini werd door Hector Berlioz en Richard Wagner zeer bewonderd en zijn werk is nu nog altijd relevant. Dat bewijzen de recente

dvd-opname van zijn opera *La fuga in maschera* (2014) en de opvoeringen van *La Vestale* in de Muntscouwburg (2015) en van *Olympie* in het Théâtre des Champs-Élysées in Parijs (2016).

De Italiaanse periode

Gaspare Luigi Pacifico Spontini wordt op 14 november 1774 geboren in een familie van landbouwers, in Maiolati, een dorp in de buurt van de stad Jesi, in de Italiaanse provincie Ancona. De kleine Gaspare is eigenlijk voorbestemd om priester te worden. Maar nadat zijn familie eindelijk heeft ingezien dat hij veeleer muzikaal talent heeft, krijgt hij een muzikale vorming, die hij afmaakt aan het conservatorium van Napels. Eens volleerd krijgt de jonge Spontini al snel opdrachten om opera's te schrijven voor theaters in Rome, Venetië, Firenze en Napels. Hierdoor raakt zijn naam bekend in heel Italië. Geholpen door die eerste successen, volgt hij in 1800 het hof van Bourbon-koning Ferdinand IV van Napels naar Palermo. Hij wordt er benoemd tot muziekdirecteur en dirigent. Het is daar dat hij in 1800 'onze' opera *Il Quadro Parlante* schrijft, een 'dramma giocoso' voor het Teatro Santa Cecilia. Het hofleven heeft echter ook zijn schaduwkanten, want in 1801 moet Spontini Palermo ijlings ontvluchten, na geruchten over een uit de hand gelopen affaire met een hofdame.

Hij trekt daarop naar Rome waar hij 'onze' *Il Geloso e L'Audace* schrijft, opnieuw een komische opera, die in de herfst van 1801 in het Teatro Valle in première gaat. Daarna krijgt hij opdrachten in Venetië, wat 'onze' opera *Le Metamorfosi di Pasquale* oplevert. Het is een 'farsa giocosa' voor het carnaval van 1802, op tekst van Giuseppe Foppa en opgevoerd in het befaamde Teatro San Moisè. Het zou zijn laatste opera worden voor Italiaanse operahuizen.

Napoleon, Joséphine en Gaspare

In 1803 besluit de ambitieuze Spontini om zijn geluk te gaan beproeven in Parijs. Frankrijk beleeft dan nog altijd turbulente tijden. Het is de periode van het

Consulaat, met Napoleon als eerste consul. Die is in 1796 in het geheim getrouwd met de zes jaar oudere Joséphine de Beauharnais, een West-Indische schoonheid. In 1804 kroont Napoleon zichzelf en Joséphine tot keizer en keizerin. Het is nu, op het toppunt van de macht van het keizerspaar, dat onze jonge, knappe en getalenteerde componist zich in

de belangstelling weet te werken van Joséphine. De keizerin benoemt hem in 1805 tot *Directeur de la musique de l'Impératrice et Reine*. Voor haar componeert hij 'onze' cantate *L'Eccelsa gara*, om de terugkeer te vieren van Napoleon na zijn zege in de Slag bij Austerlitz. De cantate wordt uitgevoerd op 8 februari 1806 in het Théâtre de l'Impératrice.

Gaspare Spontini omringd door de titels van zowat al zijn opera's, inclusief de drie opera's in de bibliotheek van de hertog d'Ursel (1821) © Bibliothèque nationale de France

De tekstdichter Luigi Balocchi laat Apollo en Minerva afdalen uit de Elysees velden om Homerus, Vergilius en Tasso de glorie van Napoleon en zijn *'magnanima sposa'* Joséphine te laten bezingen. Naar verluidt valt de muziek bij het publiek meer in de smaak dan de tekst; maar Joséphine smaakt beide.

Tegelijkertijd componeert Spontini ook *La Vestale*, zijn *'grand opéra'* die met de steun van Joséphine in 1807 voor het eerst wordt opgevoerd. Het betekent zijn doorbraak als operacomponist in heel Europa. Napoleon verleent hem hiervoor in 1810 de prijs voor de beste opera van de laatste tien jaar, de *Grand prix décennal*, waardoor hij meteen ook zijn beschermeling wordt. Dit leidt tot de opdracht om de opera *Fernand Cortez* te componeren die moet dienen als propaganda voor Napoleon. Ondertussen is voor Joséphine het tijd gaan keren. In 1809, als duidelijk wordt dat zij hem geen nakomelingen kan schenken, scheidt Napoleon van haar. Zij trekt zich terug op het kasteel van Malmaison, waar zij Spontini blijft ontvangen tot aan haar dood in 1814.

De gevierde componist

Als in 1814–1815 Napoleons heerschappij definitief voorbij is en de Bourbon-koning Lodewijk XVIII stevig op de troon zit, slaagt Spontini erin om in het gevlij van de nieuwe vorst te komen. Die stelt hem aan als hofcomponist, wat onder andere de opera *Olympie* oplevert. Spontini's naam en faam zijn nu zo groot dat de koning van Pruisen, Friedrich Wilhelm III, hem vraagt om aan het hof *Generalmusik-direktor* te worden. Spontini gaat in op het aanbod en trekt in 1820 naar Berlijn. In het portret dat in 1821 van hem gegraveerd wordt, zien we hem op het toppunt van zijn roem, met de onderscheidingen en titels die zijn carrière aan het hof van vier Europese dynastieën opleverde. De krans van medaillons geeft de titels weer van zowat al zijn opera's – inclusief de drie opera's in de bibliotheek van de hertog d'Ursel.

La Muette, het kasteel ten westen van Parijs waar zowat de hele familie Erard woonde

© Familie d'Ursel

In Berlijn bouwt hij zijn carrière als dirigent en componist verder uit, wat hem ook tegenkanting oplevert. Op zijn talrijke reizen doorheen Europa ontmoet hij vooraanstaande kunstenaars als Chopin, Berlioz, Wagner, Goethe en Chateaubriand. Later trekt hij zich terug in zijn geboortedorp Maiolati, waar hij op 24 januari 1851 sterft in de armen van zijn vrouw Céleste. Zijn geboortedorp zal hem en zijn vrouw blijven eren tot op de dag van vandaag.

Céleste Erard en de familie d'Ursel

In ons verhaal is tot nog toe een belangrijke sleutelfiguur onderbelicht gebleven: Céleste Erard (1790–1878), de echtgenote van Spontini. Na zijn aankomst in Parijs in 1803 maakt de jonge Spontini al snel kennis met de broers Jean-Baptiste en Sébastien Erard, de beroemde pianobouwers. Hij koopt er zijn piano en laat een aantal van zijn werken uitgeven bij de Demoiselles Erard. Zijn relaties met de familie Erard zijn blijkbaar zo goed dat hij in 1810 hun zakenpartner wordt en in 1811 trouwt met Céleste Erard, de 21-jarige dochter van Jean-Baptiste. Keizerin Joséphine ondertekent hun huwelijkscontract. Het wordt een gelukkig huwelijk, dat evenwel kinderloos blijft. Céleste

volgt haar man overal in zijn carrière doorheen Europa. Na Spontini's dood gaat ze opnieuw bij haar familie in La Muette wonen, een voormalig koninklijk jachtpaviljoen in de toen nog landelijke westelijke rand van Parijs. Ze overlijdt er op 1 oktober 1878, op 88-jarige leeftijd.

Een jaar eerder is op La Muette Sabine geboren, de dochter van Charles Franquet de Franqueville en Marie-Sophie Schaeffer-Erard. Haar overgrootmoeder is een nicht van Céleste Erard en haar grootvader, Antoine Eugène Schaeffer, heeft de leiding over de pianofirma Erard. In 1898 trouwt Sabine Franquet de Franqueville (1877–1941) op La Muette met de toekomstige hertog Robert d'Ursel (1873–1955). Zo wordt ze de overgrootmoeder van de huidige hertog Stéphane d'Ursel. Er is dus een onmiskenbare band tussen de familie Erard en de familie d'Ursel. Hedwige, de dochter van Sabine en Robert, verhaalt in haar mémoires uitgebreid over haar vakanties op La Muette en de familiebanden met de Erards. Het is dan ook niet moeilijk om te veronderstellen hoe de vier partituren van Spontini uiteindelijk in het bezit van de familie d'Ursel zijn gekomen.

Robert d'Ursel en Sabine Franquet de Francqueville op hun huwelijksdag op La Muette (14 april 1898) © Famille d'Ursel

Een muzikant in de familie

'Soms bestaat het leven uit toevalligheden', zegt Stéphane, de huidige hertog d'Ursel. 'Als mijn familie en ik niet beslist hadden om te verhuizen, dan zou deze ontdekking zonder twijfel uitgesteld zijn tot de volgende generatie. Bij de verhuis van duizenden fraai gedrukte en ingebonden boeken naar Hingene kwamen immers ook enkele meer eenvoudige banden tevoorschijn. Binnenin zag ik pagina's vol muzieknoten. "Tiens", zei ik tegen mezelf, "we hadden een muzikant in de familie". Tot ik de naam van Gaspare Spontini zag staan. Als historicus herinnerde ik me dat hij iets te maken had met Napoleon. Internet en Youtube leerden me dat Spontini inderdaad beroemd was tijdens het Empire, maar ook dat zijn muziek meer dan interessant en bij wijlen zelfs briljant is.'

'Toen ik de bibliotheek in 2009 in bruikleen gaf aan de provincie, heb ik Koen De Vlieger, directeur van het kasteel, op het hart gedrukt om de vier manuscripten niet te beoordelen op hun uiterlijk, maar er goed voor te zorgen. Ze zijn van grotere waarde dan al die planken vol met prachtige boekbanden. Ik houd eraan om hulde te brengen aan de gedeputeerde

Sabine Franquet de Francqueville, hertogin d'Ursel (1877-1941) © Famille d'Ursel

voor Cultuur, Luk Lemmens, en de medewerkers van de Provincie omdat ze meer wilden weten over deze manuscripten. Ze hebben ze onderzocht, gedigitaliseerd en experts geconsulteerd zodat deze verloren gewaande stukken optimaal gevaloriseerd kunnen worden. Ik kijk nu al reikhalzend uit naar al wat Gaspare Spontini nog voor ons in petto heeft!'

Het Spontini-project

Deze vier ontdekte werken dateren uit een, door gebrek aan beschikbare bronnen, minder bestudeerde periode uit Spontini's leven, namelijk de overgang tussen zijn vroege carrière in Italië en zijn activiteiten in Parijs, waar hij werd gesteund door keizerin Joséphine. Over die periode schrijft Spontini-specialist Anselm Gerhard in *The New Grove Dictionary of Music and Musicians*: 'Minstens twaalf van zijn opera's kenden hun première in Italië. Het lijkt erop dat hij tussen 1796 en 1802 in Rome, Florence en misschien ook Venetië werkte. Er is echter maar weinig onderzoek gedaan naar de details van zijn vroege carrière of naar de uitvoeringsdata van zijn stukken, omdat vele van deze operapartituren niet bewaard zijn.'

Deze vier teruggevonden werken helpen dus een lacune vullen in de biografie en de artistieke productie van Spontini. Daar waar de drie opera's belangrijke schakels zijn in zijn operaproductie, onthult de cantate *L'ecclèsa gara* meer informatie over Spontini's nauwe contacten met Napoleon en Joséphine. Het belang van deze vondst kan dan ook moeilijk overschat worden: het betreft vier definitief verloren gewaande werken uit een minder gedocumenteerde, maar cruciale periode uit het leven van een van de belangrijkste operacomponisten uit het begin van de 19de eeuw.

Om de schat aan partituren verder te kunnen bestuderen, zijn ze ondertussen gedigitaliseerd. De provincie sloot een overeenkomst af met de onderzoeksgroep van de Antwerpse Conservatoriumbibliotheek om te werken aan de uitgave van de partituren, de uitvoering en de opname ervan. Daarvoor bestaat er alvast interesse bij enkele grote ensembles en namen uit de internationale muziekwereld. Wordt dus vervolgd ... ■

MARCEL DE COCK
Provincie Antwerpen
Dienst Bibliotheken en Kunsten

EEN RODE NOTELAER MET EEN KROON

Na langdurige restauratiewerken aan het dak en de gevels herrijst het paviljoen De Notelaer uit de stellingen. Blikvangers zijn de donkerrode kleur die op de bakstenen werd geschilderd en de balustrade die de koepel opnieuw bekroont.

© Joris Ceuppens

Parel aan de Schelde

De geschiedenis van het paviljoen aan De Notelaer is onlosmakelijk verbonden met de Schelde en het veer, dat er al in de 17de eeuw bestond. Op de plek waar nu De Notelaer staat, stond destijds een veermanshuis met stallingen en een schuur. Omstreeks 1780 beslisten hertog Wolfgang-Guillaume d'Ursel en zijn echtgenote Flore d'Arenberg om hier een paviljoen te bouwen. De beneden- en de tussenverdieping werden verhuurd aan de schippers die zorgden voor het Notelaerveer. Tot in de jaren 1930 bevond er zich een herberg op de benedenverdieping. Die werd meestal uitgebaat door de vrouw van de schipper. De hertog en zijn familie gebruikten alleen het trappenhuis en de salons op de eerste verdieping. Tijdens de zomermaanden gingen ze er regelmatig dineren, meestal in het gezelschap van hooggeplaatste bezoekers.

Na de bouw van de spoorwegbrug over de Schelde in Temse begin 20ste eeuw

verloor het veer zijn functie. Ook de herberg werd afgeschaft en de familie d'Ursel kwam niet meer dineren in het paviljoen. Daardoor verloor De Notelaer in korte tijd al zijn oorspronkelijke functies. In 1962 verkocht de hertog het paviljoen aan de familie Camu uit Aalst die het in 1963 liet restaureren. In 1970 kwam het in het bezit van de kunstenaar Vic Gentils die het in 1983 aan de Vlaamse overheid verkocht. Momenteel is het gebouw eigendom van Toerisme Vlaanderen, in erfpacht gegeven aan Herita en wordt het uitgebaat door vzw De Notelaer.

Naar een integrale restauratie

De laatste restauratiewerken aan het paviljoen dateren van de periode 1990–1992. Na een inspectie van het gebouw werden

toen de voornaamste gebreken weggevoerd en enkele preventieve maatregelen genomen. Net zoals tijdens de voorgaande restauratiefasen in 1963, 1970 en

1984 werd ook toen het gebouw niet in z'n geheel onder handen genomen. Er was dan ook dringend nood aan een integrale restauratieaanpak met een uitgebreid vooronderzoek naar de architecturale geschiedenis van het gebouw.

Aanleiding voor deze restauratiecampagne was een hardnekkig vochtprobleem op de zolder van het paviljoen. Al snel werd duidelijk dat een eenvoudige restauratie van het dak dit schitterende gebouw oneer zou aandoen. Daarom stelde het toenmalige Instituut voor het Onroerend Erfgoed (VIOE, nu agentschap Onroerend Erfgoed) voor om een grondig onderzoek uit te voeren. Dit leverde niet alleen een schat aan bouwkundige, (kunst)historische en landschappelijke gegevens op, maar gaf ook een inzicht in de historische, politieke en sociale achtergrond van het paviljoen en de bewoners. Het hele onderzoek werd ook samengevat in een Historische Publicatie van het kasteel *Voor hertog en veerman. Het paviljoen*

© Gerrit Roskam

De Notelaer in Hingene, die nog steeds verkrijgbaar is.

Het vooronderzoek toonde aan dat de architectuur van De Notelaer sinds de 18de eeuw sterk geëvolueerd is. Heel wat elementen van de oorspronkelijke architectuur zijn verdwenen en andere elementen werden toegevoegd. Tijdens het hele restauratieproces zullen de authentieke onderdelen zoveel mogelijk behouden of zelfs versterkt worden. Zo maken we de bloeiperiode van het gebouw, de late 18de eeuw, opnieuw zichtbaar. Tegelijkertijd krijgen nieuwe invullingen een uitgesproken 21ste-eeuws karakter.

De eerste fase

De eerste fase van de restauratiewerken is net afgerond. Tijdens deze fase zijn de gevels en het dak onder handen genomen. En De Notelaer ziet er meteen helemaal anders uit... Materiaal-technisch onderzoek heeft immers uitgewezen dat de buitengevel van het paviljoen oorspronkelijk grotendeels beschilderd was.

De bakstenen gedeelten waren voorzien van een baksteenimitatieschildering: een rode verflaag met daarop wit geschilderde voegen. Intussen werd deze oorspronkelijke 18de-eeuwse afwerking opnieuw aangebracht. Ook de dakhokering van de koepel is terug. In de loop van de eeuwen was de houten, cirkelvormige balustrade zwaar beschadigd geraakt. Op basis van de overblijfselen werd een perfecte replica gemaakt en weer op het dak geplaatst, een echte kroon op het werk!

En verder?

De volgende stap is het restaureren van ramen en deuren, en de afwerking van de gevelementen in natuursteen. Nadien wordt het interieur onder handen genomen. Wanneer dat zal gebeuren, is momenteel nog niet duidelijk. Intussen kan je op het terras van De Notelaer wél al genieten van een prachtig 18de-eeuws uitzicht. ■

AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED & HERITA

De terugplaatsing van de dakhokering van de koepel.

BEZOEK DE NOTELAER

De Notelaer is elke dag open van 14 tot 18 uur (behalve op vrijdag). Er staan ook een paar bijzondere activiteiten op het programma:

7 augustus · 11 uur: concert met gitaarduo Ward Pauwels en Hannelore Van der Elst

28 augustus · 20 uur: Bornemfestival Walter Boeykens

11 september · van 10 tot 18 uur: Open Monumentendag *Vertellingen op het balkon*

Tot eind september: tentoonstelling *Horizon* (i.s.m. provinciebestuur Antwerpen)

Tot eind oktober: buitententoonstelling *Verstilde Beelden* met een demonstratie door de kunstenaars op zondag 21 augustus en op 11 september (van 14 tot 18 uur)

www.notelaer.be.

RED JACKET

In 2016 is het 100 jaar geleden dat Emile Verhaeren overleed. Dat wordt gevierd met activiteiten in binnen- en buitenland. In oktober biedt het kasteel onderdak aan *Red Jacket*, een project van Cultuurcentrum Ter Dilft i.s.m. het Verhaerenmuseum. Artiesten uit verschillende disciplines brengen hulde aan de Franstalige Vlaamse dichter, kunstcriticus en bijna-Nobelprijswinnaar.

Emile Verhaeren

Emile Verhaeren werd geboren in Sint-Amands aan de Schelde, maar ontgroeide zijn dorp al snel. In steden als Antwerpen, Gent, Brussel en Parijs ontmoette hij gelijkgezinden en sloot hij vriendschap met illustere namen als Theo Van Rysselberghe, James Ensor, Constantin Meunier, Fernand Khnopff, Léon Spilliaert, Auguste Rodin, Georges Rodenbach, Maurice Maeterlinck, Camille Lemonnier, Stefan Mallarmé, André Gide, Rainer Maria Rilke, Stefan Zweig, Filippo Tommaso Marinetti, Karel Van de Woestijne en August Vermeylen. Honderd jaar later blijkt zijn werk visionair, inspirerend en brandend actueel.

Verrassend actueel

Op het schilderij van Georges Tribout draagt de schrijver zijn geliefde rode jasje. Naar de titel van dit project was het dus niet lang zoeken, zegt Griet Ivens, directeur van CC Ter Dilft. *Red Jacket* daagt hedendaagse kunstenaars uit om met de figuur van Verhaeren aan de slag te gaan. Zijn ideeën, zijn oeuvre, zijn entourage, het tijdsgewricht van toen blijken verrassend actueel te zijn. We willen interessante artiesten samenbrengen waartussen bijzondere interacties ontstaan. We laten het publiek binnenkijken in maak- en repetitieprocessen en vergasten het op unieke debatten, voorstellingen en beel-

den die eenmalig getoond zullen worden'. Bovendien selecteren we concerten, theateervoorstellingen en films waarvan we vinden dat ze op de ene of andere manier aansluiten bij Verhaeren.

Een artistieke vrijplaats

Het kasteel en het park worden tijdens de maand oktober een artistieke vrijplaats die open staat voor kunstenaars en publiek. 'We mobiliseren hiervoor onze hele ploeg, die verkast naar Hingene. Tijdens de duur van het project worden geen activiteiten georganiseerd in Ter Dilft zelf. Het programma groeit gestaag aan. We laten ruimte voor improvisatie, opportuniteiten van het moment, onverwachte wendingen. Verhaeren dacht, schreef en debatteerde al over veranderende landschappen, de tweeenheid stad en platteland en de invloed van de industrialisering. Bovendien was het niet ongewoon in zijn tijd dat kunstenaars de stad ontvluchtten en mentale rust zochten op het platteland. Een thema dat we letterlijk binnenhalen in dit project. Behalve kunstenaars die komen herbronnen, lokken we ook het publiek van de stad naar het platteland. We organiseren shuttles vanuit Gent, Brussel, Antwerpen en Mechelen naar Hingene. Cultuurhuizen in de steden zullen als opstapplaats fungeren.'

Een eigenzinnige invulling

Griet Ivens: 'Voor *Red Jacket* doen we een beroep op drie externe curatoren. Johan Pas is doctor in de kunstwetenschappen en doceert moderne en hedendaagse kunstgeschiedenis aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten Antwerpen. Daarnaast is hij auteur en tentoonstellingsmaker. Vaast Colson studeerde schilderkunst aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten van Antwerpen. Hij behoort tot een jonge generatie kunstenaars die niet terugschrikt voor de grote vraag naar de plaats en de rol van de kunstenaar in de samenleving. Jeroen Olyslaegers is een kritische columnist en schrijver. Hij schrijft romans, verhalen, columns en scenario's maar is vooral actief in de wereld van het theater. Dit flamboyant en kleurrijk trio staat garant voor een eigenzinnige invulling. Ze maken samen werk van een uitdagende cross-over tussen verschillende kunst disciplines.'

Programma

Van 1 tot 30 oktober kan je in en rond het kasteel genieten van een divers en bruisend programma met muziek, theater, film, expo, performance, debat, jamsessies, DJ-sets, ... en maaltijden.

Op de benedenverdieping van het kasteel is er een presentatie van archiefmateriaal en documenten van kunstenaars die zich inzetten voor collectieve projecten met een kritisch potentieel.

Verhaerens sociale trilogie met *Les Campagnes Hallucinées*, *Les Villages Illusoires* en *Les Villes Tentaculaires* wordt in het Frans en in het Nederlands ingesproken door acteur Johan Leysen. Deze prachtige teksten zullen op non-stop te horen zijn in het kasteel. Muzikale spilfiguren als Eric Sleichim (Bl!ndman), Gregory Frateur, Gamelan Voices, Guido Belcanto, Stef Kamil Carlens, Michaël Brijs (Valerie Solanas) & Thomas De Prins (Scoreman) inviteren muzikanten en performers. Na een of enkele dagen repeteren, beklimmen ze samen het podium.

Ook Café De Zwaan in Hingene wordt omgedoopt tot het *Red Jacket Café*, een centrale en gezellige ontmoetingsplek. Publiek, curatoren, medewerkers, kunstenaars en sprekers komen er elkaar tegen. Iedereen welkom! ■

Lees meer over de voorstellingen in de agenda en volg het programma op www.terdilft.be

VERHAEREN 2016

Ook op andere plekken wordt Emile Verhaeren herdacht. Er zijn tentoonstellingen in het Museum voor Schone Kunsten in Gent en het Letterenhuis in Antwerpen, dichtbundels, boeken en colloquia. Ook in Klein-Brabant gaat de verjaardag niet onopgemerkt voorbij. De gemeente Sint-Amands en het Verhaerenmuseum brengen nog tot eind november een waaier aan activiteiten.

Blijf op de hoogte via www.verhaeren2016.be

DE FRUITMUUR BEKROOND

Eind vorig jaar werd de restauratie van de fruitmuur bekroond met de Hans Vredeman de Vries Prijs. Deze prijs wordt elk jaar uitgereikt door het Louise Vandenbulckefonds, dat wordt beheerd door de Koning Boudewijnstichting.

Een passie voor tuinen

Louise Vandenbulcke bleef ongehuwd en kinderloos, maar ze had een passie voor tuinen, in het bijzonder voor historische tuinen. In 2002 werd conform haar wilsbeschikking met haar spaarcenten een fonds opgericht. Doel van het Louise Vandenbulckefonds is het behoud en de heraanleg van historische tuinen en parken in Vlaanderen. Het fonds wordt beheerd door de Koning Boudewijnstichting (KBS) en maakt samen met zes andere fondsen deel uit van het 'Natuurlijk erfgoed en culturele sites'.

Hans Vredeman de Vries ...

Toen in 2002 het bestuurscomité en de prijzenjury van het Louise Vandenbulckefonds werd samengesteld, liep in het Rubenshuis in Antwerpen de spraakmakende tentoonstelling 'De Wereld is een tuin. Hans Vredeman de Vries en de Renaissancekunst'. De bestuurs- en de juryleden beslisten om de prijs van het fonds te verbinden met deze opmerkelijke figuur.

Hans Vredeman de Vries (1527-1609) was een Nederlandse architect, vestingbouwkundige, kunsttheoreticus, planoloog, tekenaar en schilder. Hij is onder andere bekend van de *Hortorum*-reeks uit 1583, die in het Rubenshuis voor het eerst werd

tentoongesteld. Deze in Antwerpen uitgegeven reeks was de eerste publicatie in het Westen die uitsluitend aan tuinen gewijd is. Elk blad toont een tuin, gezien vanop het *schoon verdiep* of de *piano nobile*, met parterres in geometrische patronen, omsloten met loofgangen, portalen, paviljoenen, hekken of hagen, versierd met fonteinen, waterbekkens en prielen en aangeplant met vormbomen en zeldzame gewassen en bloemen.

... en zijn Prijs

De Hans Vredeman de Vriesprijs wordt sinds 2003 uitgereikt aan al of nog niet uitgevoerde projecten van gemotiveerde eigenaars van historische tuinen en parken. Het bestuurscomité bekroont op voordracht van de onafhankelijke, multidisciplinaire jury voorbeeldige conserverings-, onderhouds- en restauratieprojecten aan een zo breed mogelijke waaier van tuin- en parkelementen. De bekroonde projecten hebben een voorbeeldfunctie. Enerzijds vestigen zij de aandacht op bijzondere onderdelen van het tuinenpatrimonium in Vlaanderen die nog steeds te weinig erfgoedaandacht krijgen. Anderzijds zijn ze een praktisch voorbeeld voor toekomstige kandidaten. Zo bekroonde het comité in het verleden de restauratie van een terracotta rococo tuinvaas (Veurne), een kleine natuurstenen praalboog (Reet), een tuinbeeld (Zottegem), een giet- en smeedijzeren parkbrug (Diest), een neogotische druivenserre (Hoegaarden) en een grot in cementrustiek (Wervik). Uitzonderingen waren de bekroningen van de modernistische tuin Jean Canneel-Claes (Liedekerke) en de tuin van het Talbot House (Poperinge).

De fruitmuur

De fruitmuur is het laatste overblijfsel van de historische moestuin, de oranjerie en de serres. Kort voor de verkoop van het kasteel en het domein (1973) werden ze in opdracht van de hertog gesloopt en steen per steen verkocht. De fruitmuur bleef wel overeind, maar geraakte steeds meer in verval. De pannen verdwenen, stenen vielen uit de muur en de omgeving verwilderde. Gedurende twee maanden herstelde PIT Antwerpen het metselwerk en de smeedijzeren poort. De opgehoopte aarde werd afgevoerd en de muur werd opnieuw afgedekt met Boomse pannen.

Het bestuurscomité en de jury zijn bijzonder opgetogen met deze voorbeeldige restauratie. Het strekt het provinciebestuur tot eer dat er ook aandacht is voor 'kleinere' onderdelen van het omvangrijke cultuurpatrimonium in Hingene. Fruitmuren zijn bijna overal bedreigd tuinenpatrimonium omdat zij geen praktisch nut meer hebben. Het verheugt ons dan ook dat er dit najaar opnieuw leifruit tegen de muur geplant zal worden. De keuze gaat uit naar historische perenrassen van de streek. Zo wordt de fruitmuur helemaal in ere hersteld en is Vlaanderen weer een belangrijk erfgoed-element rijker. ■

HERMAN VAN DEN BOSSCHE
Juryvoorzitter Louise Vandenbulckefonds

HISTORISCHE PUBLICATIES

GIOVANNI NICCOLÒ SERVANDONI

Nog tot 15 augustus kan je in het kasteel terecht voor de tentoonstelling rond Giovanni Niccolò Servandoni (1695–1766). Hij is schilder, maar vooral bekend als regisseur van spectaculaire operavoorstellingen en koninklijke feesten. Met vuurwerk, fonteinen en gigantische constructies creëert hij verbluffende shows, zoals in een 18de-eeuws Tomorrowland!

Servandoni is ook toparchitect. In 1761 weet hertog Charles d'Ursel hem te strikken voor de verbouwing van zijn domein in Hingene. Servandoni geeft het kasteel zijn huidige uitzicht, maar de megalomane plannen voor het park blijven onuitgevoerd. Pas nu – precies 250 jaar na het overlijden van de architect – komen ze tot leven in prachtige computer-visualisaties.

Naar aanleiding van de tentoonstelling verscheen het zesde deel in de reeks *Historische publicaties*. Dit boek presenteert Servandoni's werk in België, geplaatst binnen de context van zijn omvangrijke oeuvre en zijn onwaarschijnlijke biografie. Het brengt daarnaast ook het verhaal van Servandoni's zoon en kleindochters, die mee aan de basis liggen van zijn succesvolle carrière in onze streken.

Andere boeken in de reeks:

VROUWEN MET STIJL

In dit boek presenteert Wendy Wiertz het werk van vier adellijke amateurschilderessen, die regelmatig in het kasteel van Hingene verbleven. Ze groeiden er op, vonden er een thuis na hun huwelijk

of kwamen er op bezoek bij hun schoonfamilie. De centrale figuur is Antonine de Mun, hertogin d'Ursel (1849–1931). Verder komen ook haar grootmoeder Emilie (1782–1849), haar moeder Pauline (1828–1877) en haar dochter Henriette – alias Riri (1875–1934) aan bod. Samen omvatten ze de periode van Napoleon tot na de Eerste Wereldoorlog.

VOOR HERTOG EN VEERMAN

Niet alleen bij de Hingenaars maar ook bij het brede publiek is De Notelaer een bekende en geliefde ontmoetingsplek waar het heerlijk genieten is bij een drankje of koffie met notentaart. Dit gebouw maakt deel uit van een collectief geheugen, waarin landschap, gebouw en interieur organisch in elkaar overvloeien. Maar wie weet dat dit paviljoen werd ontworpen door de internationaal vermaarde Franse hofarchitect Charles De Wailly? Of dat het werd genoemd naar een specifieke notenboom die daar op de dijk stond? Dat het gebouw oorspronkelijk dienstdeed als hertogelijke ontvangstruimte, als woning voor de veerman en als herberg?

OP MAAT VAN DE HERTOG – uitverkocht!

In deze publicatie vertellen vijf specialisten de bewogen bouwgeschiedenis van de Sint-Stefanuskerk in Hingene, een landelijke parochie onder de vleugels van de hertog d'Ursel.

TUSSEN SALON EN STRIJDTONEEL

Bob Daems en Baudouin d'Ursel belichten de militaire carrières en de wapenfeiten van de eerste drie hertogen d'Ursel. Hun loopbanen omspannen zowat honderd jaar, ongeveer van 1690 tot 1790.

Op die manier is het persoonlijke verhaal van drie generaties d'Ursel een perfecte leidraad door de militaire geschiedenis van de 18de eeuw.

HINGENE EN DEN DUC

Wanneer de familie d'Ursel in 1973 haar kasteel en domein verkoopt, komt er een einde aan de eeuwenlange band met de Hingenaars. Toch blijven de herinneringen aan den duc en aan hoe het vroeger ging verder leven. Meer dan vijftig Hingenaars vertellen over hun herinneringen aan *den duc*, het domein en het kasteel d'Ursel in vroegere tijden.

Giovanni Niccolò Servandoni schilder · decorateur · architect kost 12 euro en is te koop in het kasteel. Koop je dit boek, dan mag je gratis nog een ander boek uit de reeks kiezen.

Je kan ook boeken bestellen via info@kasteeldursel.be of 03 820 60 10. Verzendkosten: 3 euro.

LAATSTE KANS!

De tentoonstelling over Servandoni is nog open op zondag 7 en 14 augustus en op maandag 15 augustus, telkens van 13 tot 18 uur.

Maak nog gauw kennis met het veelzijdige werk én de flamboyante persoonlijkheid van deze schilder, decorateur en architect. Tegelijk ontdek je op de bovenverdiepingen het verhaal van het kasteel en zijn bewoners.

CULINAIRE COMEDY

MET JOOST VAN HYFTE

De *Verklapt Zomertoer* van RTV en Gazet van Antwerpen brengt boeiende vertellers met straffe verhalen naar gezellige locaties in de provincie Antwerpen. Op dinsdag 16 augustus is *Verklapt* te gast in het kasteeldomein.

Na een inleidende act van een bekend RTV-gezicht of columnist van Gazet Van Antwerpen, neemt Joost Van Hyfte het over met een flinke dosis comedy. De immer enthousiaste humorist brengt comedy enig in zijn soort: culinaire comedy, comedy voor zes zintuigen, comedy waarbij je wél graag op de eerste rij zit.

Joost werd na zijn studies aan de Hotelschool Ter Duinen een succesvol restauranthouder, maar kon de lokroep van het podium niet weerstaan. Hij startte zijn stand-up carrière bij de Belgische Improvisatie Liga en volgde een workshop bij Nigel Williams. In 2006 won hij de *123 Comedy Cup*, hij bereikte de finale van *Humo's Comedy Cup* en maakte een gesmaakte passage in *Comedy Casino Cup* op Canvas. Joost werd snel een deel van

de creatieve denktank van *Zonde van de Zendtijd* en was publieksofwarmer bij tv-programma's als *Extra Time*, *De Slimstems*, *De Klas van Frieda*, *De Laatste Show*, *De Jaren Stillekes* en *De Kazakkendraaiers*. Tegenwoordig is hij vooral in de weer met zijn avondvullende voorstellingen. De eerste zaalshow *KOK*, ook uitgezonden op Canvas, was meteen een schot in de roos. Met zijn volgende zaalshow *Gastroseksueel* verraste deze goedgemutste kok het Vlaamse publiek met zijn kook- én comedykunsten. En nu is Joost volop zijn nieuwste show *Crisiskok* aan het try-outen.

Op 16 augustus mag je je een maagbreek lachen, want dan serveert hij het allerbeste uit zijn vorige shows, aangevuld met enkele stukjes uit *Crisiskok*. 'Van wat je op zo'n avond te horen krijgt, is eigenlijk weinig of niets gelogen', vertelt Joost. 'Het is hooguit een beetje "gekleurd". Het gaat over dingen uit mijn leven. Ik geloof niet in comedy die niet uit de buik komt.' 'Goed lachen is waar het om gaat in mijn voorstellingen', vervolgt hij. 'Ik ben een

comedian die een beetje kookt en niet een kok die soms een grapje maakt. Lachen is het belangrijkste. Mijn inspiratie komt meestal vanzelf tijdens het wandelen of van mijn twee zonen van 19 en 20 jaar. Het zijn eigenlijk nog snotneuzen, maar tegelijk topkerels die me blijven inspireren. Jeroen Meus is ook zo iemand. Ik apprecieer zijn natuurlijke flair en eerlijke manier van televisie maken. Fouten worden er bij hem nooit uitgeknipt. Ik kijk ook graag naar Adriaan Van den Hoof. Hij vertelt wat er in hem opkomt en zoekt niet naar moppen. Hij is ook gewoon een fijn mens.'

Het kasteel als locatie zie Joost alvast helemaal zitten. 'Ik vind het kasteeldomein geweldig. Het publiek is er meestal in vakantiemodus. Misschien breng ik mijn mobilhome wel mee én mijn vrouw om samen nog een pintje te drinken. We gaan genieten van de sfeer en de mensen. Na een leuk optreden is het ook heerlijk om een beetje *tipsy* in mijn bed te vallen en het publiek nog stilletjes te horen lachen in mijn hoofd'. ■

Dinsdag 16 augustus 2016 · van 20 tot 22 uur · gratis · Organisatie: Katapult ism Gazet van Antwerpen en RTV · alle info vind je op www.verklapt.be

De voorstelling vindt plaats in open lucht. Breng je eigen stoeltje mee of koop ter plaatse een GVA-stoeltje. Bij regenweer gaat de voorstelling door in de schouwburg van CC Ter Dilft.

Verklapt met Joost Van Hyfte

Dinsdag 16 augustus 2016 · 20 uur · gratis
kasteeldomein

Lees meer op pagina 15.

Walter Boeykens Ensemble & Lies Colman

Zondag 21 en maandag 22 augustus 2016
20 uur · 20 / 17 / 10 euro · kasteel

Het openingsconcert van het jaarlijkse Bornem-festival raakt meteen de gevoelige snaar. In de intieme setting van het kasteel worden grote en kleine emoties op het publiek losgelaten. Pathetiek en lyriek, het exotische, de bedwel-mende schoonheid van de natuur en de vrolijke echo van volksmuziek passeren de revue. Met Lies Colman als muzikale gast aan de piano vertolkt het voltallige Walter Boeykens Ensemble werk van onder meer Schubert, Glinka en Kossenko.

Info en reservatie

CC Ter Dilft | 03 890 69 30 | www.terdilft.be

Dansen als een edelman

Zaterdag 24 september 2016 · 10 tot 17 uur ·
40 euro (inclusief lunch, dranken, koffie- en
taartenbuffet)

Tijdens deze cursus laat dansmeester Lieven Baert je alvast proeven van walsen, quadrilles, allemandes en mazurka's uit 1830, de perfecte voorbereiding voor het Winterbal!

Info en reservatie

kasteel d'Ursel

Honderdhuizen (theater)

Yinka Kuitenbrouwer

Zaterdag 8 oktober 2016 · 17, 19 en 21 uur ·
15 / 12 / 7,50 euro · kasteeldomein

Honderdhuizen is een intieme voorstelling waarin theatermaakster Yinka Kuitenbrouwer het universeel thema 'thuis' aankaart. Aan de hand van citaten, foto's, persoonlijke observaties en geluidsopnames schetst ze de verhalen van honderd gewone en minder gewone mensen die ze thuis bezocht.

Info en reservatie

CC Ter Dilft | 03 890 69 30 | www.terdilft.be

Josse De Pauw & Ensor-strijkkwartet © Fien Wolfs

**Kokokito (theater/muziek)
Louis Vanhaverbeke**

Vrijdag 14 oktober 2016 · 20 uur ·
15 / 12 / 7,50 euro · Red Jacket Café

In deze solovoorstelling danst-speelt-prutst-slamt de jonge performer Vanhaverbeke zich een baan door de ruimte, flirtend met de set-up van een concert.

Info en reservatie

CC Ter Dilft | 03 890 69 30 | www.terdilft.be

Berlijn, symfonie van een grootstad (muziek/film) Geert Waegeman

Dinsdag 18 oktober 2016 · 20.30 uur ·
15 / 12 / 7,50 euro · Red Jacket Café

Deze film uit 1927 vormt het ideale kader voor een live soundtrack. De muziek van componist/muzikant Geert Waegeman heeft een klankenpalet dat zeer breed gaat en dat de rijke beeldtaal van de film volgt.

Info en reservatie

CC Ter Dilft | 03 890 69 30 | www.terdilft.be

Woesj (theater) · 4Hoog

Woensdag 19 oktober 2016 · 14.30 uur ·
12 / 10 / 6 euro · Clubzaaltje Hingene

Twee operazangeressen dobberen in een muzi-kale wereld vol noten, koren en sferen.

Al wat je ziet, klinkt. Alles is muziek. Zelfs eb en vloed.

Info en reservatie

CC Ter Dilft | 03 890 69 30 | www.terdilft.be

**Moskou op sterk water (muziek/woord)
Josse De Pauw & Ensor-strijkkwartet**

Vrijdag 21 oktober 2016 · 20.30 uur ·
17 / 14 / 8,50 euro · kasteel

Dat het Ensor-strijkkwartet de muziek van Dimitri Sjostakovitsj koppelt aan fragmenten uit Jerofejev's meesterwerk is niet toevallig: een zelfde ondertoon van wanhoop en sarcasme vindt je terug in de op het eerste gezicht grappige passages. Muziek, woord en beeld versterken elkaar op een tragikomische manier.

Info en reservatie

CC Ter Dilft | 03 890 69 30 | www.terdilft.be

Tijdgenoten van Verhaeren (muziek)

Aldo Baerten, Agnes Clément & Tony Nys

Zondag 23 oktober 2016 · 11 uur ·
17 / 14 / 8,50 euro · kasteel

In dit concert vertolkt een trio met fluit, harp en altviool een selectie van impressionistische composities van de hand van Debussy, Ravel en Jongen.

Info en reservatie

CC Ter Dilft | 03 890 69 30 | www.terdilft.be

Wings (muziek/film) BL!NDMAN

Vrijdag 28 oktober 2016 · 20.30 uur ·
20 / 17 / 10 euro · Sint-Stefaankerkerk

Wings (1927) was de eerste film in de geschiedenis die Oscars kreeg (voor Beste Film én voor Beste Special Effects). Deze oorlogsprent combineert een romantisch verhaal met indrukwekkende beelden, zoals virtuoos gefilmde luchtgevechten. Eric Sleichim tekent voor die muziek en doorspekt zijn compositie met stukken en citaten van het 20ste-eeuws repertoire. De soundscape wordt live uitgevoerd door BL!NDMAN (drums).

Info en reservatie

CC Ter Dilft | 03 890 69 30 | www.terdilft.be

© Joris Ceuppens

Oranje boven!

Na een 18de-eeuws huwelijk en de ontvangst van Napoleon brachten de Kasteelfeesten ons deze keer terug naar 1830. Als overtuigde orangist gaf hertog Charles-Joseph een groot feest voor de Nederlandse prinsen ... tot een inval van de Belgische patriotten alles in rep en roer zette. De slechte weersvoorspellingen konden het publiek niet deren en onder een aarzelend zonnetje – twee keer onderbroken door een stevige douche – genoten bijna drieduizend bezoekers van het historisch spektakel. Foto's en een video van deze onvergetelijke dag vind je op www.kasteeldursel.be en op onze Facebookpagina.

Binnen twee jaar zijn er opnieuw Kasteelfeesten. Dan maken we een sprong in de tijd en landen we ergens tussen 1860 en 1880, middenin de Victoriaanse tijd. Binnenkort wikkelen we en wegen we alvast eventuele aanknopingspunten in de Grote Geschiedenis (Queen Victoria? Napoléon III? Kaiser Wilhelm I? Sissi?) en in de *petite histoire* van de familie d'Ursel. In de volgende edities trekken we de tijdlijn verder door en nemen we je mee naar de Belle Époque (1910), de *roaring twenties* (1922) en de Bevrijding na de Tweede Wereldoorlog (1945).

